

Таҳлил, тасбеҳ, такбир, таҳмид ва истиғфор айтишнинг фазилати

16:36 / 22 июнь 3017

Таҳлил бу “Ла илаҳа иллаллоҳ” калимасини айтиш, яъни, “Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ” дейиш.

Тасбиҳ бу “Субҳаналлоҳ” калимасини айтиш, яъни, “Аллоҳ ҳар қандай айбу-нуқсондан покдир” дейиш.

Такбир бу “Аллоҳу акбар” калимасини айтиш, яъни, “Аллоҳ буюқдир” дейиш.

Таҳмид бу “Алҳамдулиллаҳ” калимасини айтиш, яъни, “Аллоҳга ҳамду санолар бўлсин” дейиш.

Истиғфор бу “Астағфируллоҳ” калимасини айтиш, яъни, “Аллоҳ менинг гуноҳларимни мағфират этсин (кечирсин)” дейиш демакдир.

Бунинг фазилати ҳақида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳадиси шарифларда шундай марҳамат қиладилар: “Биродарим Юнус алайҳиссаломнинг дуоси ажойибдир, аввали таҳлил, ўртаси тасбиҳ ва охири гуноҳга иқрор бўлиш – Сендан ўзга илоҳ йўқ, (ҳар қандай айбу-нуқсондан) поксан, албатта мен золимларданман.

– Ғам-ташвишли ёки балоланган, ёки қарздор бирор кимса бир кунда уч

марта шу дуони ўқиса, албатта, унга ижобат бўлади.”

Дуонинг арабча матни:

يٰۤاِنَّا كُنَّا خُبُسًا تَنَّا اِلٰهًا اِلٰهًا
نِيْمًا اِظْلًا نِمُّتُنْكَ

Ўқилиши: «**Лаа илааҳа иллаа анта, субҳанака, инний кунту миназ золимийн**» (Анбиё сураси, 87-оят).

Ушбу дуони доим айтиб юрайлик

«Ал-ҳизбул Аъзам вал-вирдул афхом» китобидан.